

РЕШЕНИЕ

№ 3964

гр. Варна, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д. Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Д. Димитров Гражданско дело №
20233110108564 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано след обезсилване с Решение № 762/22.06.2023 г. по в.гр. дело №961/2023 г. по описа на ВОС, на Решение № 515/17.02.2023 г. по гр.дело № 6641/2022 г. по описа на ВРС.

Същото е образувано по предявен **от ******, представлявана от кмета ****, Булстат **** с административен адрес гр. Варна, бул. „****“ № 43 **срещу „****“ ЕООД, ЕИК****** с адрес гр. Варна, ул. „****“ № 58, ет.7, офис 8 **иск с правно основание чл. 55, ал.1, пр.1 ЗЗД** да бъде осъден ответника да му заплати сумата от **3176,34лв.**, представляваща разлика възлизаща на 50,65т. вповече генерирани отпадъци - натоварени, претеглени и депонирани, между признатите от съда с Решение № 261810/01.06.2021 г. по гр. д. №1870/2021г. по опис на ВРС действителни разходи в размер на 1660,19лв. с ДДС, извършени за принудително премахване на търговски обект и действително заплатените на изпълнителя „****“ ЕООД в размер от 4836,53лв. с ДДС, **ведно със законната лихва** върху тази сума, считано от завеждане на исковата молба - 27.05.2022г., до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения:

В изпълнение на влязла в сила заповед №27/31.01.2018 г. на Кмета на Район „****“, **** е заплатила на ответника „****“ ЕООД сума в размер от

4836,53лв., представляваща стойността на сторените от Общината, но невъзстановени от „****“ ЕООД разходи за „премахване на преместваеми обекти за търговия, разположени извън одобрените от Главния архитект на **** схеми за разполагане, неправомерно поставени антипаркингови устройства и съоръжения, възпрепятстващи сводния достъп на гражданите, както и на незаконно поставени рекламни – информационни елементи на територията на община Варна за периода 2016-2019 година“. Конкретно извършените от ответника „****“ ЕООД строително-монтажни работи в качеството му на изпълнител, възложени и заплатени от Община в качеството ѝ на възложител били -разбиване основа, включително покритие, замазка, бетонна армирана или неармирана основа на стойност 1763,92 лв., без ДДС, както и натоварване, транспортиране и разтоварване на строителни отпадъци до терен за рекултивация и/или фирма, притежаваща разрешение за дейности с отпадъци от РИОСВ - Варна, на стойност 2266,52 лв., без ДДС. По банков път и с платежно нареждане от 20.12.2018г. сумата от общо 4836,53лв., представляваща сбора от горните суми, ведно с 20% ДДС, е преведена по сметка на ответника.Тъй като сумата за премахване на незаконните обекти не е била възстановена, **** предявила осъдителен иск за сумата от 4836,53 лв. срещу „****“ ЕООД, като дружеството извършило премахването на незаконните постройки, а именно „****“ ЕООД, е било привлечено като трето лице - помагач на страна на ****.

С Решение № 261810/01.06.2021 г. по гр.д. №1870/2020г. по описа на ВРС, потвърдено с Решение № 254/01.03.2022г. по в.гр.д. №3097/2021 г. по описа на ВОС, предявеният от **** срещу „****“ ЕООД иск е уважен за сумата от 1660,19 лв., като е отхвърлен за горницата над 1660,19 лв. до пълно претендирания размер от 4836,53 лв.

Ищецът в настоящото производство **** твърди, че с извършената по гр.д. №1870/2020г. съдебно - техническа експертиза е установено, че общата стойност на извършените от „****“ ЕООД СМР във връзка със събарянето на незаконните постройки възлиза общо на 1660,19лв., поради което е налице завишение със сумата от 3176,34 лв. на разходите за принудително премахване на незаконните постройки. Поради това ищецът смята, че ответникът неоснователно се е обогатил със сумата от 3176,34 лв. и е налице правен интерес от предявяване на настоящата искова претенция.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор от ответното дружество, с който е изразено становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Ответникът моли за отхвърляне на исковата претенция и присъждане направените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски. Твърди се, че в изпълнение на договор №****/13.06.2016г. с предмет: „премахване на преместваеми обекти за търговия, разположени извън одобрените от Главния архитект на **** схеми за разполагане, неправомерно поставени антипаркингови устройства и съоръжения, възпрепятстващи свободния достъп на гражданите, както и на незаконно поставени рекламно-информационни елементи на територията на община Варна за периода 2016-2019 година", ответникът е премахнал модулен павилион за домашни потреби с площ 72 кв.м. и е възстановил терена под павилиона в първоначалния му вид, като са извършени следните дейности: разбиване основа, включително покритие, замазка на армирана, неармирана основа - 9.24 куб.м. на стойност 1763.92 лева; натоварване, транспортиране, разтоварване на строителни отпадъци до терен за рекултивация - 75.15 тона на стойност 2266.52 лева. Ответникът твърди още, че в горепосочения договор са посочени цените на уговорените от страните услуги и дейности, предмет на поръчката, възложена от Общината на дружеството, като всички дейности, количества и цени са уговорени между страните по делото още преди извършване на дейностите по договора и работата е приета без забележки, като е изплатена дължимата сума, съгласно договора между страните. Счита, че е изпълнил изцяло, точно и в срок възложената му работа при условията договорени между страните, включително цените на възложената работа, като същата е приета изцяло и без забележки от възложителя — **** и възнаграждението на изпълнителя се дължи за извършената и приета работа, на основание чл. 266, ал.1 ЗЗД.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, **приема за установено следното от фактическа и правна страна:**

Настоящият съдебен състав е сезиран с искова претенция, намираща правното си основание в чл. 55, ал. 1, предл. I ЗЗД.

Съобразно разпределената от съда доказателствена тежест ищецът е следвало в условията на пълно и главно доказване да установи, че ответното

дружество е получило сумата от 3 176,34 лв., предмет на настоящата претенция, без основание; че е налице завишаване на разходите за принудителното премахване на търговски обект, извършено от ответника „****“ ЕООД. При успешното доказване на горните обстоятелства ответникът е следвало да установи наличието на основание за получаване и задържане на процесната сума; че е изпълнил изцяло, точно и в срок възложената му работа при условията договорени между страните, включително цените на възложената работа.

С постановеното по делото определение по чл. 140 ГПК съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че в изпълнение на влязла в сила заповед №27/31.01.2018г. на Кмета на Район „****“, **** е сключен договор №****/13.06.2016г. между ищеца и ответника; че ищецът е платил сумата от общо 4 836,53лв. с ДДС на основание договор № ****/13.06.2016 г. между страните; че с Решение № 261810/01.06.2021 г. по гр.д. № 1870/2020 г. по описа на ВРС, потвърдено с Решение № 254/01.03.2022 г. по в.гр.д. № 3097/2021 г. по описа на ВОС, предявения от **** срещу „****“ ЕООД иск е уважен за сумата от 1 660,19 лв., като е отхвърлен за горницата над 1 660,19 лв. до пълно претендирания размер от 4 836,53 лв.

Видно от приложените по настоящото производство материали, по гр.д. № 1870/2020 г. по описа на Районен съд – Варна е постановено Решение № 261810/01.06.2021 г., потвърдено с Решение № 254/01.03.2022 г. по в.гр.д. № 3097/2021 г. по описа на Окръжен съд - Варна, с което предявеният от **** срещу „****“ ЕООД иск е уважен за сумата от 1 660,19 лв., като е отхвърлен за горницата над 1 660,19 лв. до пълно претендирания размер от 4 836,53 лв., на основание чл. 57а, ал. 6 вр. ал. 1 ЗУТ вр. чл. 56, ал. 2 ЗУТ вр. чл. 70, ал. 7 вр. чл. 68, ал. 1, т. 1 Наредба за разполагане на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ чл. 86 ЗЗД.

Не се спори, а и се подкрепя от приложените по делото доказателства, че **** и „****“ ЕООД са валидно обвързани от Договор № **** от 13.06.2016 г. за изпълнение на „премахване на преместваеми обекти за търговия, разположени извън одобрените от Главния архитект на **** схеми за разполагане, неправомерно поставени антипаркингови устройства и съоръжения, възпрепятстващи свободния достъп на гражданите, както и на незаконно поставени рекламno-информационни елементи на територията на

**** за периода 2016 – 2019 година“ след проведена процедура за възлагане на обществена поръчка, открита на основание чл. 16, ал. 8 ЗОП, във връзка с Решение № 1571/11.05.2016 г. на Кмета на **** за определяне на изпълнител.

Установява се от приложените по делото писмени доказателства, а и не се спори между страните, че със Заповед № 27 от 31.01.2018 г. на Кмета на район „****“ е наредено на Красимир Т. Т., в качеството му на управител на „****“ ЕООД, премахването на модулен павилион за домашни потреби с площ от 72 кв.м., разположен на позиция № 94 от Схема за разполагане на преместваеми обекти на територията на район „****“ - Варна за периода 2013, 2014, 2015 г., съгласно НРППО.

Въз основа на влязлата в сила Заповед № 27 от 31.01.2018 г. с възлагателно писмо от 15.03.2018 г. до ответника от Николай Няголов – директор на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“, последният е възложил изпълнението на издадените от Кмета на район „****“ заповеди за премахване на преместваеми обекти, в това число и вече посочената, касаеща процесния обект № 94. В писмото е изложено, че всички заповеди са частично изпълнени, като никой от обектите не е премахнал бетонната основа, върху която са поставени, цокъла и стълбите към обектите, съответно към ул. „****“, ул. „****“ и бул. „****“.

Съобразно предвиденото в чл. 12 от процесния за договор за начина на отчитане/приемане и заплащане на действително извършените и приети видове дейности е представен протокол за установяване на завършването и заплащането на натурални видове строителни материали и монтажни работи от 31.07.2018 г., между представители на УСКОР към ****, Районен кмет и на „****“ ЕООД. От протокола се установява, че съгласно Заповед № 27 за павилион за домашни потреби № 94 – 72 кв.м., е извършено разбиване основа вкл. покритие, замазка, бетонна армирана или неармирана основа, за което са сторени разходи в размер на 1 763,92 лв. за 9,24 куб.м., както и натоварване, транспортиране и разтоварване на строителни отпадъци до терен за рекултивация и/или фирма, притежаваща разрешение за дейности с отпадъци от РИОСВ – Варна, която дейност възлиза на 2 266,52 лв. за 75,15 т. Изложеното в посочения протокол съответства напълно с представената по делото предварителна количествено-стойностна сметка що се касае за процесния обект № 94.

Представен е по делото приемо-предавателен протокол от 31.07.2018 г. между „****“ ЕООД, като предаваща страна, и „****“ ЕООД, като приемаща страна, за приемането на 838 куб.м. строителни отпадъци от премахване на павилиони, находящи се на ъгъла на бул. „****“ и ул. „****“ в гр. Варна. Заедно с това са приложени и кантарни бележки от автоматизирана система на ****.

Страните не оспорват, че ищецът ****, като възложител, е заплатил в полза на „****“ ЕООД, в качеството му на изпълнител, сумата от 4 836,53 лв. с ДДС /4 030,44 лв. без ДДС/, въз основа на Договор № **** от 13.06.2016 г., досежно извършване на посочените в протокола от 31.07.2018 г. дейности, касаещи павилион за домашни потреби № 94 – 72 кв.м., част от общо заплатената сума в размер на 92 131,98 лв., за заплащането на която сума по делото е представена фактура № *****/31.07.2018 г., ведно с платежно нареждане от 20.12.2018 г.

Спорът по настоящото дело по същество се свежда до това извършването на какви строително-монтажни дейности са включени в предвидените в чл. 1, т. 4 и 5 от процесния договор работи и съответства ли то на реално сторено от ответника.

По делото е изготвена и изслушана съдебно-техническа и оценителна експертиза, вещото лице по която е дало отговор на поставените му въпроси, както и разяснения в проведеното открито съдебно заседание. Съгласно заключението на инж. С. П., което съдът намира за компетентно изготвено, в приложения по гр.д. № 1870/2020 г. по описа на Районен съд – Варна Констативен протокол № 067/21.03.2018 г. на ****, подписан от гл. инсп. в отдел „Контрол търговска дейност и туризъм“, са записани по схема обекти на площадки с различни нива, като за процесния обект № 94 е посочено, че попада в третата площадка с височина на 0,60 м. от терена, като всяка площадка е отделена от съседните с ивични основи и пояси с приблизителни размери 0,40/0,60/0,40 м. Вписано е, че подът е армирана плоча с дебелина от 10 см. и основа пясък с дебелина до 1 м. Вещото лице е изложило, че посоченото в представената предварителна количествена-стойностна сметка за обект № 94 касае единствено къртене на 10 см. армирана бетонова настилка 3 см. замазка и настилка, равняващи се на общо 9,36 куб.м. материали с общо тегло от 22,75 т. Счита, че в това число не са включени

ивични основи и пояси, представляващи бетонови стени от 25 см. и бетонови основи от 45 см., както и насип от пясък и пръст. В тази връзка сочи, че обемът на неописаните материали е общо 28,97 куб.м. или 56,14 т. Експертът излага, че общата стойност на извършените СМР за процесния обект № 94 възлизат на обща стойност от 9 696,52 лв., в съответствие с договорените цени между страните по спора с процесния договор.

В проведеното о.с.з. вещото лице е разяснило, че няма как основата да е само стоманобетонна настилка, като счита, че освен нея има и ивични бетонови основи околоръст, които обаче не били описани в количествено-стойностната сметка. В допълнение излага, че под стоманобетонната настилка би трябвало да има подложка от пясък, която също е отпадък и следва да бъде извозен.

В съответствие с изложеното от вещото лице и представените по делото доказателства, съдът намира, че ищцовата претенция се явява частично основателна. Така изготвената експертиза следва да бъде взета предвид само в частта досежно посочените количества на работата, изразяваща се в къртене на съществуваща замазка и настилка, и къртене на съществуваща армирана бетонова настилка 10 см., както и извозването на отпадъците до съответното депо, доколкото в това се изразява уговорената между страните по спора в чл. 1, т. 4 и 5 от процесния договор дейност. По делото не са представени конкретни доказателства за реалното извършване на останалите дейности, посочени в експертизата, както и не са налице данни такива да са възлагани на изпълнителя.

Предвид това настоящият съдебен състав намира, че стойността на извършената работа от ответното дружество е в общ размер от 2 967,55 лв. /с ДДС/. Сумата е резултат от сбора на посочените в таблица № 2 от експертизата дейности по т. 1 и 2 – къртене на съществуваща замазка и настилка с обем от 2,16 куб.м. и отпадък от 4,75 т., както и къртене на съществуваща армирана бетонова настилка 10 см. с обем от 7,20 куб.м. и отпадък от 18 т., за които в таблица № 4 са изложени единични цени, базирани на сключения между страните договор /а и от ищеца не се оспорва приложимостта именно на тези цени/. Посочените в таблица № 3 стойности на извършените СМР са неотносими по настоящия спор, доколкото касаят средни цени към 31.07.2018 г.

Съобразно изложеното, съдът намира, че след приспадане на установения в настоящото производството размер на извършената от ответника работа от 2 967,55 лв. от заплатената за това сума в общ размер на 4 836 лв., то сумата от 1 868,45 лв. се явява недължимо платена от **** в полза на ответника по делото, респ. претенцията следва да се уважи за тази сума, а за разликата над 1 868,45 лв. до претендираните 3 176,34лв. – да се отхвърли.

По отношение на разноските:

С оглед изхода от спора и своевременно направените искания за присъждане на разноски, в полза и на двете страни се следват такива съразмерно на уважената, респ. отхвърлената част от иска.

Представеният от ищеца списък по чл. 80 ГПК включва както разноските за настоящото дело, така и сторените такива по гр.д. № 6641/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, така и разноските по в.гр.д. № 961/2023 г. по описа на Окръжен съд – Варна. Съдът намира, че доколкото производството не се отличава с правна и фактическа сложност, дължимото по настоящото дело юрисконсултско възнаграждение в полза на ищеца следва да бъде намалено на 100 лв., на основание чл. 78, ал. 8 ГПК. Макар и разходът да не фигурира в списъка по чл. 80 ГПК на ищеца, той е представил доказателства за извършено плащане на сумата от 200 лв., представляваща заплатен допълнителен депозит на вещото лице. Доколкото съдът не е обвързан от посоченото в списъка, а последният е предпоставка за допустимостта на искане по чл. 248 ГПК, то разходът е взет предвид при формиране на дължимата от ответника сума в полза на ищеца, а именно 641,71 лв., от които сумата от 465,19 лв., представлява сторени съдебно-деловодни разноски, а сумата от 176,52 лв. – юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Ответникът е представил по делото договор за правна защита съдействие, в който е уговорено заплащането на адвокатство възнаграждение от 1 000 лв. в брой, като в тази част договорът има характера на разписка за реалното заплащане на посочената сума. Представен е и списък по чл. 80 ГПК, в който е фигурира единствено претендираното възнаграждение, поради което на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника се следва сумата от 411,59 лв. съразмерно на отхвърлената част.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, ЕИК******* с адрес гр. Варна, ул. „*****“ № 58, ет.7, офис 8 **ДА ЗАПЛАТИ НА ******, представлявана от кмета ****, Булстат **** с административен адрес гр. Варна, бул. „*****“ № 43 **сумата от 1 868,98 лв.** (хиляда осемстотин шестдесет и осем лева и деветдесет и осем стотинки), представляваща разлика между признатите от съда с Решение № 261810/01.06.2021 г. по гр. д. №1870/2021г. по опис на ВРС действителни разходи в размер на 1660,19лв. с ДДС, извършени за принудително премахване на търговски обект и действително заплатените на изпълнителя „*****“ ЕООД в размер на 4836,53лв. с ДДС, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от завеждане на исковата молба - 27.05.2022г., до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 55, ал.1, пр.1 ЗЗД, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 1 868,98 лв. до претендираната сума от 3 176,34 лв.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, ЕИК******* с адрес гр. Варна, ул. „*****“ № 58, ет.7, офис 8 **ДА ЗАПЛАТИ НА ******, представлявана от кмета ****, Булстат **** с административен адрес гр. Варна, бул. „*****“ № 43 **сумата от 641,71 лв.** (шестстотин четиридесет и един лева и седемдесет и една стотинки), представляваща разноси, от които сумата от 465,19 лв., представляваща сторени съдебно-деловодни разноси, и сумата от 176,52 лв. – юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА ****, представлявана от кмета ****, Булстат **** с административен адрес гр. Варна, бул. „*****“ № 43 **ДА ЗАПЛАТИ НА „*****“ ЕООД, ЕИК******* с адрес гр. Варна, ул. „*****“ № 58, ет.7, офис 8 **сумата от 411,59 лв.** (четиристотин и единадесет лева и петдесет и девет стотинки), представляваща сторени съдебно-деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____